

השנה וגם האבנט של כהן גדול ביום הכיפורים, הרי הוא עשוי מבד פשתן בלבד, ואין בו כלאים, שפיר יכולים הכהנים להנות מהאבנט, לפי שאין באבנט כלאים.

אלא למאן דאמר שאבנטו של הכהן הגדול ביום הכיפורים העשוי מבד פשתן בלבד ללא כלאים, לא זה הוא אבנטו של כהן הדיוט, לפי שאבנטו של כהן הדיוט עשוי מתערובת צמר ופשתים והוא כלאים — מאי איכא למימר, כיצד שמים אותו הכהנים תחת ראשם?!

וכי תימא שבגד כלאים רק בלבישה והעלאה על גופו הוא דאסור, אבל בהצעה, לשכיבה עליו, שרי.

אין זה נכון.

כי והתניא: [ויקרא יט] "ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עליך" — אבל אתה מותר להציעו תחתך, מן התורה.

אבל, אמרו חכמים: אסור לעשות כן, כי שמא תיכרך נימא אחת של בגד הכלאיים שתחתיו על בשרו, ויעבור משום כלאים.

וכי תימא דמפסיק ליה מידי, ששוח על האבנט דבר שיהיה מפסיק ביני ביני, בין האבנט ובין ראשו, ואז אין חשש שתיכרך נימא מהאבנט על ראשו.

גם זה אינו נכון.

כי והאמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי אמר רבי משום "קהלא קדישא" שבירושלים:

אפילו היו עשר מצעות זו על גב זו, ובגד כלאים תחתיהן — אסור לישון עליהן.

ואם כך, במשנה הזאת כתוב במפורש שמותר ליהנות מבגדי כהונה, ונפשוט מכאן את הבעיה האם מותר לההנות מהם!

אמר רב פפא: לא תימא מניחים אותם תחת ראשיהן, אלא אימא: כנגד ראשיהן, בסמוך לראשיהם.

אמר רב משרשיא: שמעת מינה מדברי המשנה, לפי רב פפא, שמותר לשים את בגדי הכהונה בסמוך לראשיהם, שגם להניח תפילין מן הצד, מצידו של אדם ישן, שפיר דמי. שגם אם יפח אין זה בזיון לתפילין שבצידו.

ומוכחה הגמרא כדברי רב פפא: הכי נמי מסתברא דמניחים את בגדי הכהונה רק כנגד ראשיהן.

דאי פלקא דעתך שמניחים אותם תחת ראשיהן ממש — אין זה יתכן.

כי ותיפוק לי, יש להוציא ולשלול אפשרות שכזאת, משום איסור נהנה מכלאים.

דהא איכא בין בגדי הכהונה אבנט שיש בו שעטנו, ואסור להנות מבגד שעטנו אפילו אינו לובשו אלא שוכב עליו

ולכן, נהי נמי דניתנו, גם אם נאמר כי בגדי כהונה הותרו ליהנות בהן גם שלא לצורך עבודה — הא מתהני הכהנים מכלאים כאשר הם שמים את ראשם על האבנט!

הניחא למאן דאמר שאבנטו של כהן גדול ביום הכיפורים, כשהוא לובש בגדי לבן, שהוא עשוי מבד פשתן בלבד, ללא כלאים, זה הוא אבנטו של כהן הדיוט.

והיינו, שגם האבנט של כהן הדיוט בכל